

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

25.9.2006

B6-0508/2006

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalandena av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 103.2 i arbetsordningen

från Giusto Catania, Willy Meyer Pleite och Marco Rizzo

för GUE/NGL-gruppen

om den gemensamma invandringspolitiken

Europaparlamentets resolution om den gemensamma invandringspolitiken

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 15 januari 2004 om kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning, 14 april 2005 om invandrare på den italienska ön Lampedusa och deras återsändande till Libyen, 9 juni 2005 om sambandet mellan laglig och olaglig migration och integrationen av invandrare, 26 oktober 2005 om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU och 6 juli 2006 om strategier och metoder för integration av invandrare inom Europeiska unionen,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15-16 oktober 1999, Laeken den 14-15 december 2001, Sevilla 21-22 juni 2002 och Thessaloniki den 19-20 juni 2003,
- med beaktande av rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte i Tammerfors den 20-22 september 2006,
- med beaktande av artikel 6 i EU-fördraget och artiklarna 63 och 67 i EG-fördraget,
- med beaktande av de pågående diskussionerna om budgetförordningen, inklusive Europeiska flyktingfonden och Europeiska återvändandefonden,
- med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Sju år efter antagandet av Tammerforsprogrammet har Europeiska unionen fortfarande inte någon samstämmig invandringspolitik, framför allt saknas en politik på området för laglig invandring.
 - B. Medbeslutandeförfarandet skulle ge ökad demokratisk legitimitet till beslutsprocessen inom ett så här känsligt område.
 - C. Det gemensamma europeiska asylsystemet grundas på bestämmelser som inga medlemsstater bör beviljas undantag till.
 - D. Enligt kommissionens grönbok om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU kommer, med nuvarande invandringsflöden, ”minskningen av befolkningen i arbetsför ålder i EU-25 åren 2010–2030 att leda till omkring 20 miljoner färre sysselsatta” och en mer kontinuerlig invandring kommer ”att få allt större betydelse när det gäller att fylla EU-arbetsmarknadens behov och garantera Europas välstånd”.
 - E. Den humanitära situationen är allvarlig vid de yttre gränserna i många av Europeiska unionens södra medlemsstater på grund av de tusentals invandrare som omkommit i Medelhavet under de senaste åren, särskilt sommaren 2006, utanför Kanarieöarna, Lampedusa och Malta.

- F. Enligt rapporten för 2003 från av EU:s nätverk av experter på grundläggande rättigheter utgör de operationella åtgärder som vidtas för att förstärka den integrerade kontrollen av unionens yttre gränser det område där rätten till liv i dag förefaller mest omedelbart hotad.
- G. Bristen på lagliga invandringskanaler tvingar invandrarna att ge sig ut på farliga vägar för att ta sig in i EU och att sätta sin tilltro till kriminella organisationer som sysslar med människohandel.
- H. Den italienska regeringens omfattande återsändande av invandrare från Lampedusa till Libyen, bland annat i november 2004 och mars 2005, fördömdes av Europaparlamentet på grund av att de stred mot folkrätten.
- I. De tragiska händelserna i Ceuta och Melilla i oktober 2005 kan inte accepteras. Under loppet av några dagar sköts mer än tio personer ihjäl när de försökte ta sig över gränsen mellan Marocko och de spanska territorierna. Denna situation riskerar att upprepas vid andra gränser.
- J. Många migrerande arbetstagare utan arbetstillstånd befinner sig i en slavliknande situation på grund av att de inte kan göra gällande sina mest grundläggande mänskliga rättigheter.
- K. Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor har besökt många slutna centrum för invandrare, bland annat i Italien, Spanien, Frankrike och Malta.
- L. Den allvarliga situationen bekräftar att EU:s invandringspolitik har misslyckats.
1. Europaparlamentet beklagar att rådet inte har kunnat utforma en gemensam invandringspolitik, och att det föredragit att bibehålla samrådsförfarandet för alla frågor som rör laglig invandring, trots alla uppmaningar från Europaparlamentet.
 2. Europaparlamentet anser att man måste prioritera införandet av en gemensam invandrings- och asylpolitik, som bygger på att lagliga invandringskanaler öppnas och på att det fastställs gemensamma normer för skyddet av invandrares grundläggande rättigheter i hela unionen.
 3. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att utarbeta ett förslag till direktiv, i vilket man fastställer minimivillkor för att bevilja tillstånd för medborgare från tredjeländer för inresa och vistelse för arbete i Europeiska unionen, med inrättandet av lagliga invandringskanaler som främsta mål.
 4. Europaparlamentet påminner om att en samstämmig europeisk invandringspolitik måste åtföljas av en europeisk integrationspolitik, som bland annat skall möjliggöra en laglig integrering på arbetsmarknaden, rätt till utbildning och fortbildning, tillgång till sociala och sanitära tjänster och deltagande i det sociala, kulturella och politiska livet. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna, kommissionen och rådet att vidta nödvändiga åtgärder för att invandrare, som är bosatta sedan mer än fem år i Europeiska unionen, skall få rätt att rösta i lokala val och i valet till Europaparlamentet.

5. Europaparlamentet betonar att en övergripande strategi på området för invandring inte kan förbise de faktorer som driver vissa människor att lämna sina länder, och att man därför måste utarbeta klara utvecklings- och investeringsplaner i ursprungs- och transitländerna och införa verkliga lagliga möjligheter att invandra till Europeiska unionen.
6. Europaparlamentet är djupt oroat över att repressiva gemenskapsåtgärder (avtal om återtagande, poliskontroller vid gränserna, direktiv om en politik för återvändande, m.m.) utvecklas, innan en gemensam politik för laglig invandring ens utformats. Parlamentet kräver att rättvisa prioriteringar återupprättas och att förhandlingarna om direktivet för en politik för återvändande skjuts upp så länge frågan om införandet av lagliga invandringskanaler inte lösts med lagstiftningsmässiga medel på EU-nivå.
7. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste uppfylla sina skyldigheter enligt internationell lagstiftning gentemot asylsökande och invandrare.
8. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna att respektera asylförfarandet och bestämmelserna i mottagningsvillkorsdirektivet på ett likartat och konsekvent sätt samt att behandla asylansökningarna snabbt och effektivt.
9. Europaparlamentet uppmanar rådet att främja inrättandet av ett europeiskt asylsystem före 2010.
10. Europaparlamentet varnar för riskerna med en externalisering av förvaltningen av Europeiska unionens yttre gränser, och efterlyser ett ökat samarbete med ursprungs- och transitländerna framför allt på grundval av respekten för de grundläggande rättigheterna, särskilt asylrätten och rätten att inte bli utvisad.
11. Europaparlamentet påminner om att kvarhållandet av asylsökande strider mot Genèvekonventionen.
12. Europaparlamentet anser att det administrativa kvarhållandet av invandrare och asylsökande – som utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor påpekade vid sina besök i de slutna centrumen för invandrare – har lett till allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna.
13. Europaparlamentet anser att en verklig förändring av den europeiska invandringspolitiken måste omfatta avskaffandet av de särskilda invandrarlagarna och av det administrativa kvarhållandet.
14. Europaparlamentet anser att delat ansvar och delade ekonomiska bördor mellan medlemsstaterna måste ingå i det gemensamma europeiska asylsystemet.
15. Europaparlamentet kräver att mer medel ställs till förfogande för icke-statliga organisationer som arbetar på fältet och som tillhandahåller viktig katastrofhjälp.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och UNHCR.